

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden f 4.50.
 Voor de overige steden des Rijks 5.50.

DINGSDAG 10 JULIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
 Beurssteeg, te Amsterdam.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.

Jan Hendrikstraat, n^o. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van één tot zes regels f 100.
 Voor elke regel meer 15.
 Behalve de 35 cts. zegelgeld.

Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden
 worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel-
 recht daaronder begrepen.

De stad Amsterdam moge, naar het zeggen van het geachte lid uit Steenwijk, rijk zijn geworden onder den druk der accijnsbelasting op het gemaal, maar zoude dat lid ook een voldoende antwoord weten te geven als aan hem de vraag werd gericht, waarom juist in Amsterdam de meeste armoede heerscht, en de meeste bedeedden worden gevonden? En dat daarentegen in diezelfde stad zoo weinig lust voor industriële ontwikkeling en geestdrift voor constitutionele vrijheid bestaat? Zonder het antwoord vooruit te loopen wil ik opmerken, dat het geen ongewoon verschijnsel is, dat daar, waar men hoofdzakelijk de lasten vraagt van den industrielen stand, van den burger en de oningegode bevolking, men twee standen creëert, namelijk rijken en armen, en tevens een aristocratische geest; men schept ruime en milde gevers en vele en stonde bedeedden; men roept in het leven eene populatie, min geschikt voor nijverheid en vooruitgang men komt tot vermeerdering van schulden, naarmate men meer voor de rijken uitgeeft als deze gelieven te betalen, en het verhaal daarvan op anderen, om verschillende redenen minder bijval vindt dan in den voorvaderlijken goeden ouden tijd.

Op dat deel der rede van den heer REINDERS in de zitting van den 8 Junij jl. vindt men eene uitmuntende toelichting, die de geheele rede van het geachte lid uit Steenwijk (den heer VAN LENNEP) wederlegt, in het werk van Mr. H. J. KOENEN. Voorlezingen van de geschiedenis der finantien van Amsterdam (blz. 89.)

Tot de ijverige bemoeijenissen van onze corsten Koning ten behoeve van den Amsterdamschen handel behoort een besluit van 26 Maart 1824, waar Z. M. uit aanmerking der zware onkosten, die op den koop-handel alhier drukken, aan het stedelijk bestuur den raad gaf, om eene vermindering der belasting op de consumptieve middelen te ontwerpen; terwijl het gemis van inkomsten daaruit voor de Stads kas te weeg gebragt, eenigzins zoude kunnen worden vergoed door het verhoogen der stedelijke belasting op voorwerpen van een minder algemeen belang of door zoodanige andere vermeerdering van stedelijke inkomsten, als zoude worden erkend doelmattig te zijn. De gezegde vermindering van belastingen wilde het koninklijk besluit hebben toegepast op het gemaal, het gestagt, den turf en de steenkolen; in dier voege, dat de helft van het bedrag der opeenten op alle die voorwerpen kwame te vervallen en dus voortaan slechts de andere helft dier opeenten, welke te zamen f 1,395,000 beliepen, zoude geheven worden. Of indien deze door Z. M. gewenschte vermindering tot op de helft onuitvoerlijk mogt worden bevonden, dan begeerde de Koning in allen gevalle eene voorloopige vermindering dier opeentingen tot op twee derden, waartegen dan de opeenten op de wijnen en het binnen- en binnenslandsch gedistilleerd eene aanzienlijke verhooging zouden hebben kunnen ondergaan.

Uit dit Besluit des Konings blijkt niet alleen eene ernstige en vaderlijke bezorgdheid voor het welzijn der hoofdstad, maar ook een helder doorzicht in de omstandigheden, die, door de levensmiddelen en brandstoffen zoo hoog te belasten, tegen de ontwikkeling van den handel en de nijverheid een schadelijken hinderpaal in den weg stelden. Hetzelfde beginsel, dat naderhand in de Gemeentewet is heerschede gevonden, vindt men ook in dit Koninklijk besluit op den voorgrond gesteld; echter met dat onderscheid, dat het Besluit het te kort, door de verlagening der consumptieve belasting ontstaan, wilde dekken door bezuiniging op de uitgaven en verhooging van de regten op wijnen en sterke dranken; terwijl de Gemeentewet daartoe ook de hoofdelijke omslagen, die reeds sedert geruimen tijd op het platte land worden geheven, zelfs met het voorschrijf eener verplichtende rangregeling, voorschrijft.

Werpen wij nu een blik op het inderdaad belangrijke stelsel van Willem I, ten aanzien der geldmiddelen van Amsterdam, uit dit merkwaardig Besluit ge-

bleken, dan bespeuren wij duidelijk, dat de Vorst hand en nijverheid wilde bevorderen door de levenswijze van den minderen stand min kostbaar te maken en dat hij daarentegen de veelde zwaarder begeerde belast te zien; maar het blijkt tevens uit het rapport der Commissie, dat er niet slechts een finantieel genie van den eersten rang, maar ook een ijzeren wil en ijzeren arm als die van Napoleon zoude vereischt zijn geweest, om, des noods met terzijde stelling van verkregen aanspraken en van de vorderingen der te Amsterdam steeds zoo sterk sprekende menschlievendheid en welwillendheid de radicale hervorming, die Z. M. bedoelde, door te zetten; en het is meer dan twijfelachtig, of er iemand ware te vinden geweest, geschikt en gezind om zich met eene zoodanige taak te belasten.

Wat in 1824 waar was, wordt in 1855 nog niet betwijfeld, namelijk: dat Amsterdam weêrbarstig is tegen elke staathuishoudkundige hervorming en velen, terwijl zij de overlevering der voorvaderlijke grondbeginselen en gewoonten verlevendigen, wel eens die spreuk der vadersen voorbijzagen, dat men, wanneer het tij verandert, ook de bakens moet verplaatsen.

De heer THURRECKE bezit voorzeker de uitnemende gave om met weinige woorden veel te zeggen en voegt daarbij het talent, om, met de meest mogelijke bescheidenheid, zijn stelsel zoodanig op den voorgrond te plaatsen, dat het aan alle zijden aanschouwelijk wordt, dikwerf daardoor reeds elke poging van den tegenstander beschaamt, om het stelsel in een valsch licht te plaatsen.

Wij meenen daarvan een treffend bewijs te vinden in de volgende zinsnede, zijner rede op den 11 Junij gehouden.

„Ik wensch den hoofdgrond te verklaren, waarop ik dit voorstel goedkeur, en dien tegen misverstand te vrijwaren. Dit is noodzakelijk geworden, na de menigvuldige miskenning, die aan de beginselen van hen, welke hier op hervorming van ons belastingstelsel hebben aangedrongen, te beurt is gevallen. Het hoofdbeginsel, waaruit ik dit voorstel goedkeur, het beginsel onzer voorstellen in 1853 en 1854, is ons belastingstelsel te zuiveren van de elementen, welke de nijverheid drukken.

„Door een geacht lid dezer Vergadering, niet ver van mij gezeten, den afgevaardigde uit Alkmaar, (den heer Rochussen) hoorde ik zeggen: „ik behoort tot de afschaffers, maar tot de voorzichtige afschaffers.“ Wat mij betreft, mijnheer de Voorzitter, ik zal het niemand kwalijk nemen, die mij onder de afschaffers niet wil tellen, want het is mij niet hoofdzakelijk om „afschaffing“ te doen. Het is mij in allen gevalle niet om afschaffing uit een ander dan uit een staathuishoudkundig beginsel te doen. Gold het eene afschaffing enkel uit meêrwarigheid, om redenen waarom men aalmoezen uitdeelt, niet ondersteund door die oeconomische en finantiele gronden, waarop het voorstel, dat wij behandelen rust, ik zou er tegen zijn.

„Het minst van al verlang ik de volkshuishouding te organiseren. Wij, die voorstellen gedaan hebben van gelijke strekking als het voorstel, dat de Regering thans aan ons oordeel onderworpen heeft: wij meenen de watten der volkshuishouding niet voorbij te zien. Het is integendeel juist in naam van die wetten, dat wij hervorming vragen. Wij zijn van organisatie der volkshuishouding zóó ver af, dat wij slechts verlangen aan het natuurlijk organisme zijn vrij spel te laten en te verzekeren. Geene socialistische kunstmiddelen, maar ook geene belastingen, welke de werking der natuurlijke wetten storen. Juist omdat wij in ons belastingstelsel meer dan eene zoodanige zonde meenen op te merken, wenschen wij het daarvan te bevrijden.

„Wij gelooven niet, dat het onverschillig is voor de staathuishouding hoe het belastingstelsel worde geregeld. Wij wenschen de volkshuishouding niet te regelen door de belastingen, maar wij meenen dat er tusschen de publieke belastingen en de bijzondere nijverheid een nauw verband bestaat, en dat dit verband bij de belastingwetten in het oog moet worden gehouden.

De Kamer van Koophandel en Fabrieken te Maastricht heeft zich bij adres tot den Minister van Buitenlandsche Zaken gewend, tot ondersteuning der menigvuldige klagten van de voornaamste industrielen,

handelaars, expediteurs en schippers in de provincie Limburg, over verkorting der regten en belangen, die zij ondervinden in de vaart langs de rivier de Maas en de Zuid-Willemsvaart. Herhaaldelijk heeft de Kamer de aandacht der Regering gevestigd op de misbruiken, die er plaats hebben ten gevolge van de zoogenaamde irrigatiën of besproeiingen door middel van sloten, strekkende tot ontginning van een aantal heidegronden in de Belgische Kempen, die daardoor in vruchtdragende weilanden herschepen zijn. Het kanaal in de Belgische Kempen heeft hoofdzakelijk zijn ontstaan aan die irrigatiën te danken, daar het water door sluzen uit de rivier de Maas, in verbinding met de Zuid-Willemsvaart, wordt getrokken. Van Maastricht tot Loozen, dat is ongeveer het geheel Belgisch territoir, gelijkt de Zuid-Willemsvaart meer op eene rivier dan op een kanaal. Het water is steeds stroomend, zoodanig, dat de schepen bij de opvaart het dubbel aantal paarden behoeven en dan nog op verre na de gewone snelheid niet kunnen bereiken, waardoor de overtocht langer duurt en het vervoer kostbaarder wordt. Door het openstellen van de hoofdsluis aan de Maas te Luik en het voortdurend aftappen aan al de sluzen, zoowel op Belgisch als op Nederlandsch grondgebied, had men zulk eene groote massa water uit de rivier de Maas naar het kanaal van de Kempen gevoerd, ter overwatering en besproeiing van de aldaar ontgonnen weilanden, dat er tusschen Maastricht en Luik meer dan vijftien duimen vermindering plaats vond en de drift in het kanaal veel sneller was dan in de rivier. Een gevolg daarvan was, dat er dagelijks in de Maas schepen aan den grond geraakten; dat de stoombooten op die rivier aan ongelukken waren blootgesteld en bij lage waterstand hunne dienst finaal moeten staken; terwijl de schippers hunne vaartuigen slechts voor een gering gedeelte konden bevrachten, zoodat de handel en de scheepvaart groot ongerief ondervinden en met nog meer verlies worden bedreigd. Immers die onregtmattige handelingen zullen misschien weldra door eene Belgische wet worden gewettigd; want in het ontwerp van wet op de irrigatiën, hetwelk onlangs aan de Kamer der Belgische Afgevaardigden is aangeboden geworden, wordt het beginsel aangenomen, dat de Staat niet alleen het regt heeft om het water der vaarten tot het doen van irrigatiën te gebruiken, maar ook dat gemeld regt door hem aan anderen kan worden toegestaan. Gevolgelyk heeft het Belgisch bestuur besloten, meerdere sluzen aan te leggen, ten einde die bevoeiing op eene groote schaal te bevorderen. Eene andere belemmering is gelegen in de willekeurige handeling van de ambtenaren der douanen opzigtelyk de schepen, die in transitio van het kanaal gebruik maken. Elk vaartuig, dat, hetzij in de rigting van Maastricht, hetzij in die van 's Hertogenbosch met transitio-goederen over het kanaal komt, wordt bij het inkomen te Loozen of te Smeermaas niet alleen geplombeerd, maar daarenboven nog door een of twee wakers geconvoijeerd. Zulks wordt door de Belgische ambtenaren tot algemeen maatregel gemaakt, en steeds wordt het plomberen en convoijeren gezamenlijk aangewend in strijd met de bestaande overeenkomst tusschen Nederland en België, van den 9 September 1843 (Staatsblad no. 45). Bij art. 15, § 2, van het Reglement, betrekkelijk de vaart op de binnenwateren tusschen de Schelde en den Rijn, wordt het plomberen of het convoijeren afzonderlijk voorgeschreven, en het gelijktijdig plomberen en convoijeren slechts als zeldzame uitzondering aangewend. Niet minder belangrijk voor den handel, de scheepvaart en de nijverheid is de maatregel, onlangs door de Wetgevende Magt in België genomen: de afschaffing, zonder onderscheid, der sedert 30 Junij 1842 toegestane vermindering van 75 p.c. op de tolregten bij den uitvoer van voortbrengselen, afkomstig van Belgischen grond en Belgische nijverheid.

Wij komen op dit adres nader terug.

De Morgenster is ondergaan en vervangen door de *Herold*, een *Weekblad voor kerk en zending*, dat *gedeelte* ten voordeele, misschien ook voor rekening, der *Evangelische Maatschappij* wordt uitgegeven.

Zal zich bewegen op het gebied der *Evangelische kerk en zending*.

Naar het eerste nummer te oordeelen, wordt het staatkundig geschrijf daarvan uitgesloten.

Maar welligt blijft de wenk van de *Nieuwsbode* niet onopgemerkt en onvruchtbaar. Zij betreurt het verdwijnen van de *Morgenster* en vreest, dat de juichtoon te sterk wordt aangeheven en de tegenpartij (d. i. de *Nederlander* of de *anti-revolutionnaire partij*), al heeft zij ook gevoelige slagen moeten verduren, te vroeg als ter neder geveld wordt voorgesteld.

De *Nieuwsbode* spreekt ook nog van „gemeenschappelijke vijanden, met wien nog menige lans moet worden gebroken en die er ver van af zijn, om zich of overwonnen, of vermoed te verklaren; en zij noemt onmiddellijk de *Tijd*, Noord-Hollandsche courant, en wijst op het Roomsche-Catholicisme. Zij hoopt, dat men den wapenstilstand tusschen de twee groote afdeelingen in het Protestantisme in allen geval zal gebruiken, om te overwegen, wat tegen den gemeenschappelijken tegenstander kan worden gedaan, en om uitvoering te geven aan hetgeen de slotsom dier overwegingen wezen zal.

Zoo schijnt de *Nieuwsbode*, dat immers een blad is van bloot politieke (?) strekking, nog te hechten aan de ondersteuning van de kerkelijken, om op staatkundig gebied den strijd over godsdienstige beginselen voort te zetten; een strijd, dien wij nu hoopten bij de staking der uitgave van de *Nederlander* en het plotseling verdwijnen van de *Morgenster* geëindigd te zijn.

Dat de *Nieuwsbode* voorzigtig zij en uit de treffende voorbeelden, die zij ontving, in de admechtige strijders van de April-beweging, die slechts op eene geschikte en fatsoenlijke gelegenheid hebben gewacht om zich te verwijderen, leere, hoe gevaarlijk het is de godsdienst als een wapen te gebruiken in den strijd van staatkundige beginselen.

Ook in zake van godsdienst, ook op het kerkelijk gebied, is van toepassing, wat van elk zuiver en eerlijk beginsel kan worden gezegd: „het beginsel zal zich zelf helpen.“

Zóó is het met het Christelijk beginsel;

Zóó met het Protestantsch beginsel;

Zóó met het beginsel van het jus in sacra en circa sacra.

Zoo het zuiver en onvervalscht wordt toegepast, het zal vordering maken.

Het beginsel zal zich zelf helpen.

Die in godsdienstzaken het recht wil handhaven door het gezag der overheid, neemt het zwaard op en zal door het zwaard vergaan.

Wij beroepen ons op het lot, dat de *Nederlander* en de *Morgenster* te beurt viel, zoodra zij de Kerk in den Staat als magt boven den Staat trachten te verheffen.

Zóó zal het gaan met de periodieke geschriften, die „de fakkel en de toorts“ van godsdienstige heerschzucht en onverdraagzaamheid op staatkundig gebied willen overbrengen.

Godsdienstige beginselen, zoowel als staatkundige, helpen zich zelven.

Aan de vruchten zal men ze kennen.

En wie van de deugdelijkheid en eerlijkheid zijner beginselen overtuigd is, hij twijfelt niet of overhaast niet.

De heer THORBECKE gaf daarvan steeds het voorbeeld; tegenwerking en verguizing ontmoedigde hem niet; want zijne beginselen leefden door alle stormen heen.

Men zou van hen, die zich bij voorkeur „de christelijke vrienden en lichtvrienden“ noemen minstens eene *gelijke mate* van zelfstandig vertrouwen wachten.

Op overspanning volgt afmatting en moedeloosheid.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Het Fransch Wetgevend Ligchaam heeft eergister geene openbare zitting gehouden; het heeft in de afdelingen het ontwerp betrekkelijk de waarborging der Turksche leening onderzocht, en de commissie voor het wetsontwerp op de nieuwe belastingen heeft haar werk voortgezet, dat binnen kort geheel gereed zal zijn. De bepaling nopens een tiende ooflogspenning op de indirecte belastingen, ontmoette veel tegenstand bij de commissie, hetgeen evenzeer in de afdelingen het geval was; doch men twijfelt evenwel niet aan de definitieve aanneming van het ontwerp.

Men beweert, dat de president van den raad van staten bij de beraadslaging over dit wetsontwerp gebruik zal maken van de gelegenheid om te antwoorden op de redevoering van den heer de Momtalebent.

Thans ontvangt men geregeld dagelijks berigten uit de Krim.

Generaal Pélicier meldt, dd. 5 dezer, dat alles zeer goed

ging. De meer uitvoerige verslagen en de mededeelingen, welke uit het kamp ontvangen zijn, spreken van voortdurende verbetering in den gezondheidstoestand van het geallieerde leger.

De gezondheidstoestand der bemanning der vloeten in de Baltische Zee is ook zeer gunstig.

Het aantal zieken is beneden het gewone gemiddelde aantal bij de Engelsche vloot, en men meent, dat er geen bepaald teken van cholera op een der schepen was.

Prins Gortschakoff meldt van den 4ten, des avonds, dat voor Sebastopol niets van belang was voorgevallen. De vijand scheen zich gereed te maken tot een nieuwen stormloop en bombardement.

wenetschi was gebouwd door de geallieerden, doch zonder veel schade te ondervinden.

Inden er nu al geen berigten uit Parijs omtrent het oorlogstoonel ontvangen zijn, dan verwacht men die toch spoedig; maar met het oog op de uitgestrektheid der belegeringswerken, sedert den 18ten ondernomen, is het te voorzien, dat er nog eenige dagen zullen verlopen eer het bombardement weder een aanvang neemt.

Met de *Hydaspe* zijn te Marseille berigten aangebragt uit Konstantinopel dd. 23 Junij en uit de Krim dd. 23 Junij. De belegeraars legden, metgeestende de brandende hitte, ontzaggelijke werken aan. Hunne regementen zijn weder voltalig gemaakt. Veertig stukken grof geschut van de vloot zijn, met de daarbij behoorende kanonniers in aantogt om tegen de haven te ozeren.

Bosquet heeft zijn oud-kommandement voor de versterking herkegen, terwijl Herbillon langs de Tschernaia bevel voert.

Canrobert heeft de gunst verworven van bij den eerstvolgenden stormloop vooraan te mogen gaan. 20,000 Russen zijn tegen Jenikale in aantogt; maar de daar sterk versterkte 8000 geallieerden zijn voor den mogelyken aanval niet beducht.

Uit Azie wordt gemeld, dat de Russen verder voorwaarts zijn gerukt en dat de Turken dientengevolge van Kars op het goed versterkte Erzerum zijn terug getrokken; zij vragen versterking.

Het garnizoen van Anapa werd, na die vesting ontrend te hebben, fel bestookt door de Circassiers, die den militairen weg, welke naar het legerkamp op de hoogte van Sadjakalé voert, hadden bezet.

De Russische troepen, in aantogt naar de Krim, waren genootzaakt terug te keeren, uit gebrek aan levensmiddelen.

Uit Marseille wordt nog dd. 8 Julij gemeld:

De *Presse d'Orient* zegt, dat het gewezen garnizoen van Anapa, door de Circassiers verontrust, er niet heeft in kunnen slagen den militairen weg te bereiken.

Het kamp op de hoogten van Sadjakalé. De Russische versterkingen voor de Krim maken achterwaartsche bewegingen, tengevolge van gebrek aan levensmiddelen.

Een der correspondenten van de *Indépendance Belge* verzekert, dat er veel overdrijving was in hetgeen gemeld werd, ter zake van de versterking van troepen, naar de Krim gezonden. Men wil slechts, zegt hij, de ledigstaande plaatsen aanvullen in de regementen, welke zich voor de plaats bevinden, en slechts een enkele brigade zou naar Konstantinopel, en wel naar het kamp van Maslak gezonden worden.

De redevoering, Vrijdag jl. door lord John Russell gesproken, had in der daad het gewigt, dat wij daaraan bij voorraad reeds toeschreven.

De edele lord heeft erkend, dat, hoewel geloovende dat het plan van Oostenryk niet opwoog tegen het ontwerp der beperking der Russische strijdmachten in de Zwarte zee, hij niettemin geloofde, dat er middel bestond om op die wijze te geraken tot een voor de geallieerden eervolte vrede, om zoo met de zekerheid, dan toch de waarschijnlijkheit van een duurzamen vrede te erlangen.

De zekerheit nopens het sluiten van den vrede zou alleen het gevolg kunnen zijn der adhaesie van Rusland aan de door het Weener kabinet geformuleerde waarborgen, maar de waarschijnlijkheit tot het verkrijgen dezer adhaesie zou daaruit voortvloeijen, dat de Oostenryksche regering gereed was — het was lord John Russell die dit Vrijdag herinnerde — om een ultimatum van zijne voorstellen te maken of een vlottend *statu quo* van de beperking. Indien Rusland beide voorstellen weigerde, dan zou de Oostenryksche Minister bevel ontvangen om St. Petersburg te verlaten en binnen eenige uren zou de militaire overeenkomst met Frankrijk gesloten moeten zijn en het Oostenryksch leger in staat gesteld om op het eerste teken in het strijdperk te treden.

Er was dus met der daad veel waarschijnlijkheit op vrede. Nogtans weigerde de Engelsche regering het Oostenryksch voorstel aan te nemen. Lord John Russell zeide te dezer zake dat over dit voorstel door den Keizer reeds beslist was en de minister van buitenlandsche zaken door een ander vervangen werd vóór dat men te Parijs nog bekend was met het besluit van het Engelsche ministerie. Dit is zeker een zeer belangrijk punt, maar waaromtrent verschil van meening geoorloofd is.

In de maand Mei-ll. hield men te Parijs in doorgaans wel onderrigte personen het algemeen er voor, dat de mededeeling der inzichten en gevoelens van het kabinet van invloed was op het definitief besluit van Keizer Napoleon en het ontslag van den heer Drouyn de Lhuys.

Lord John Russell was het dus met zijne ambtgenooten blijkbaar oneens omtrent de hoofdquaestie van het oogenblik: de quaestie van oorlog of vrede, en niettemin heeft hij zich niet van hen gescheiden; hij is in het kabinet gebleven.

Ik ben er in gebleven, zegt hij, om geen nieuw voedsel te geven aan het verwijt, dat geen der raadsheden van de Kroon in Engeland het lang houden kan; een verwijt, dat hij bij tegen elken prijs moest voorkomen.

Maar, vraagt men welligt, had hij dit verwijt ook niet in de maand Januarij moeten voorkomen, toen de ministeriële

crisis de opening der conferentien te Weenen vele weken vertraagde?

Dit gedeelte der redevoering van den edelen lord werd hevig bestreden door de heeren Cobden en d'Israeli en uit hunne redevoering kan men opmaken, dat de de oppositie en de voorstanders van den vrede op dit geschilpunt zullen terugkomen. Vrijdag had deze zaak geen verder gevolg; de discussie ten aanzien dezer aangelegenheit werd gesloten na de verklaring van den Minister van Binnenlandsche Zaken, sir George Grey, dat al de Ministers het eens waren omtrent het regvaardige en noodzakelijke van den oorlog en om dien met kracht te moeten voortzetten.

Terzeldder tijd, dat sommige sprekers eene hernieuwing van dezen strijd deden voorzien, zeide een blad, de *Morning Advertiser*, van den heer Roebuck zelven te weten, dat de geachte afgevaardigde uit Sheffield volhardde bij zijne motie van afkeuring tegen de leden van het voorgaand kabinet, en dat hij stellig besloten had, die motie voor het eind der zitting te doen bediscussieren.

Wij meldden, dat het te Berlijn algemeen verspreid gerucht, dat Oostenryk voornemens was, den bond te verzoeken te deelen in de kosten der bestitting van de vorstendommen, door eene ministeriële correspondentie uit Weenen werd gelogenstraft. Thans meldt men uit Frankfort, dat het verzoek tot mobiël-verklaring der londscontingenten niet meer schijnt te zullen worden hernieuwd.

Er zou dus niets meer overblijven dan het voorstel der aanneming door Duitschland van de vier waarborgspunten. Maar men is het algemeen zeer eens, dat Oostenryk ook in dit opzigt de meerderheit niet op zijne hand zal verkrijgen.

Het is ontsdien zeer waarschijnlijk, dat het voorstel der aanneming niet eens stellig gedaan zal worden.

Het Weener kabinet zal alles gedaan hebben, wat het in dit opzigt kon doen en dit zal voorzeker niet uit het oog verloren worden.

Welligt is het naar aanleiding zijner pogingen en stappen om Duitschland tot zijne meening te doen overheelen dat er op dit oogenblik eene zekere toenadering bestaat tusschen dat kabinet en dat van Londen en Parijs.

De telegraaf had gemeld, dat de Napolitaansche regering den uitvoer verboden had van etenswaren en artikelen van koophandel naar het leger in het Oosten. De koning van Napels, aldus wordt te dezer zake aan de *Gazette du Midi* geschreven, verschanst zich meer dan ooit achter zijne onzijdigheid, en verzet zich niet volstrekte onverzettelikhheit tegen allen uitvoer uit het koninkrijk naar het Oosten. Het is vooral de Engelsche regering, welke zich hierover beklaagt; want met het oog op den grooten afstand, die haar van het Oosten scheidt, rekende zij meer dan een ander gouvernement op voorraad uit het koninkrijk der beide Siciliën. Hieruit is eene groote mate van koelheit tusschen de beide regeringen ontstaan.

Uit Madrid wordt, dd. 7 Julij gemeld:

Een volledig wets-ontwerp nopens de constitutie zal aan de Cortes worden aangeboden.

De berigten uit Barcelona luiden meer geruststellend. De zitting der Cortes van den 6ten dezer lood niets belangrijks aan.

Koningin Isabella, die naar het Escorial zou vertrekken, heeft hare reis uitgesteld.

Uit het verslag der zitting van de Cortes van 3 Julij blijkt, dat de vergadering op voorstel van den heer Gamunde, waarmede de regering zich verenigde, eenparig haar leedwezen heeft te kennen gegeven wegens het overlijden van lord Raglan, opperbevelhebber van het Engelsche leger in de Krim. Men weet, dat de lord in den beroemden oorlog, die in het begin dezer eeuw plaats had voor Spanje's vrijheid gestreden heeft.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Eerste Kamer.

ZITTING VAN MAANDAG, 9 JULIJ.

In deze zitting was het eerst aan de orde het ontwerp van wet tot goedkeuring van eenige artikelen der overeenkomst met Frankrijk gesloten, tot wering van den nadruk.

De heer VAN BEECK VOLLENHOVEN doet eene motie van orde, om dit ontwerp in comité-generaal te behandelen. Voor zoover het mogelijk was iets van de korte ontwikkeling dezer motie te hooren, en uit het verder verband der discussiën, schijnt deze motie daarop te steunen, dat er welligt het een of ander, ten opzichte van het tractaat zou kunnen gezegd worden, dat min raadzaam voor de publiciteit ware. Vele leden ondersteunen die motie.

De MINISTER VAN BOITENLANDSCHE ZAKEN wil geen invloed uitoefenen op het besluit der Kamer. Wel wil hij echter zeggen, dat hij geene behandeling in eene zitting met gesloten deuren verlangt. In de Tweede Kamer is het ontwerp openbaar behandeld. Hij vindt er volstrekt geen bezwaar in, wat hij te zeggen heeft openlijk en ten aanhoore van de natie te doen kennen.

De heer V. RIJCKEVORSKIJ ziet ook geene reden, om, nadat het ontwerp in de Tweede Kamer in openbare zitting behandeld is, thans een comité-generaal te houden.

De heer V. BEECK VOLLENHOVEN verdedigt nader zijn voorstel.

De heer V. DAM V. ISSELT bestrijdt de gedane motie. Het zou beneden de waardigheid der Kamer zijn, om in comité over het ontwerp te beraadslagen; zouden we niet open en rond voor onze meening mogen uitkomen, zegt Spr. ook al mochten onze woorden minder welgevallig aan éen buitenlandsch gezant zijn?

De heer **CREMERS** merkt op, dat de deuren nu reeds moeten gesloten worden en de vraag of het ontwerp in comité zal worden behandeld in eene zitting met gesloten deuren moet worden uitgemaakt.

De **VOORZ.** geeft te kennen, dat er onderscheid bestaat tusschen een voorstel van een lid, dat ondersteund wordt, en een voorstel dat door een tiende deel van de leden der vergadering gedaan wordt. Om de vergadering dadelijk in comité-generaal te doen overgaan, moet er een voorstel van een tiende deel der vergadering worden aangeboden.

De heer **VAN NISSEN VAN PANNERDEN** ondersteunt het voorstel van den heer **VAN BEECK VOLLENHOVEN**.

De heer **LOTSY** is voor het gevoelen door den heer **CREMERS** ontwikkeld.

De heer **VAN SWINDEREN** sluit zich aan het voorstel, dat de heer **VAN BEECK VOLLENHOVEN** gedaan heeft.

De **VOORZITTER** geeft thans kennis, dat op dit oogenblik bij hem is ingekomen een voorstel, ondertekend door de heeren **VAN BEECK VOLLENHOVEN**, **VAN NISSEN VAN PANNERDEN**, **D'ABLAING VAN GIJSSENBURG**, **VAN HEECKEREN VAN WASSENAAR** en **INSINGER**, waarbij zij verzoeken de toepassing van art. 96 alinea 2 der Grondwet, houdende, dat de deuren worden gesloten, wanneer een tiende deel der aanwezige leden het vordert of de Voorzitter het noodig keurt. Dien ten gevolge wordt de openbare vergadering veranderd in eene zitting met gesloten deuren.

In die vergadering wordt, ingevolge art. 96 § 3 der Grondwet het eerst beslist, of met gesloten deuren zal worden beraadslaagd. Dat is ongetwijfeld beslist; want tot hertoe zijn de deuren nog niet weder geopend.

Ten 3 ure is het comité-generaal opgeheven en is het tractaat goedgekeurd met 34 tegen 3 stemmen.

Tegen dit ontwerp hebben gestemd de heeren van **Rijckevorsel**, van **Wessem** en van **Swinderen**.

Thans zijn aan de orde de beraadslagingen over het ontwerp van wet tot voorloopige voorziening in sommige waterschapsbelangen.

De heer **CREMERS** stelt als motie van orde voor de werkzaamheden nu te staken en heden avond de beraadslagingen voort te zetten.

De heer **VAN WESSEM** verklaart zich daar tegen.

De **VOORZITTER** brengt alsnu in omvraag: 1o. om thans de werkzaamheden te staken en bij goedkeuring daarvan, 2o. of er heden eene avondzitting zal worden gehouden.

De eerste vraag wordt met 29 tegen 8 stemmen ontkennend beslist, zoodat de werkzaamheden thans zullen worden voortgezet en de beraadslagingen over bovengenoemd ontwerp worden geopend.

De heer **VAN WEEEL** is het eerst aan het woord. (Op de tegenwoordige plaats der snelschrijvers voor de particuliere bladen, is het onmogelijk dien spr. te hooren. Men vermoedt, dat hij bezwaren ontwikkelt, die hem tegen het ontwerp zullen doen stemmen. Welke die bezwaren zijn kan niet gezegd worden.)

De heer **LOTSY** herinnert in de eerste plaats de geschiedenis van de herziening der Grondwet op dit stuk; en ontwikkelt daarna zijne bezwaren, tegen de wet zelve, die eigenlijk een bestaanden toestand van wetteloosheid en regeleloosheid bekrachtigt, in plaats van regels te geven waarnaar zich de besturen zullen hebben te gedragen. Vervolgens heeft spr. eenige grondwettige bedenkingen, ontleend aan art. 191 der Grondwet.

De heer **SASSEN** deelt het gevoelen van den vorigen spr. niet. Hij is veel meer van oordeel, dat deze wet is eene wet van noodzakelijkheid, die op de billijkheid gegrond en overeenkomstig het beginsel der grondwet is. Spr. ontwikkelt deze zijne meening in het breede en motiveert op deze gronden zijne goedkeurende stem. De wetteloze en regelloze toestand van zoovele polders is juist voor hem een reden tot goedkeuring dezer, al zij het dan ook, partiële regeling.

De heer **VAN SASSE VAN IJSSELT** verklaart zich tegen deze partiële regeling.

De heer **CREMERS** was aanvankelijk vóór het ontwerp, doch na de bezwaren in de sectien ontwikkeld, oarzelt hij daaraan zijne goedkeuring te schenken. Zijne bezwaren zijn gelegen 1o. in de magt van strafbedreiging, aan sommige waterschappen toegekend en aan anderen niet, hetgeen eene ongelijkheid daartelt, en 2o. dat er regterlijke tusschenkomst wordt ingeroepen over geschillen nopens waterschapsbesturen. Ten slotte wenscht spr. de uitvoering van art. 191 der Grondwet en geene partiële wet. Spr. wijst op het uiteenloopende der verschillende reglementen voor waterschapsbesturen in onderscheidene provincien.

Hoe meer uiteenlopend die reglementen zijn, hoe meer vermindering dit voor de algemeene wet oplevert.

Nog meerdere sprekers hebben het woord gevraagd.

Alsnu komt in omvraag het tweede voorstel van den heer **CREMERS** om eene avondzitting te houden. Deze motie wordt echter door den voorsteller ingetrokken. De heer van **Dam v. Isselt** neemt het voorstel over. De heer van **Beeck Vollenhoven** doet opmerken, dat dit toch niet tot bespoediging der andere werkzaamheden kan leiden, want de antwoorden op de verslagen der kamer over de suikerwet en het tonnegeld zijn nog niet ingekomen.

De **MIN. v. FINANCIËN** zegt, dat het antwoord over de suikerwet morgen aan de Kamer zal ingezonden worden.

Met 25 tegen 12 stemmen wordt besloten heden avond geene zitting te houden, maar de beraadslagingen morgen ochtend ten 11 ure voort te zetten.

De zitting wordt daarna gescheiden.

's Gravenhage, 9 Julij.

Z. M. heeft, 1o. benoemd: tot procureur-generaal bij het provinciaal gerechtshof in Gelderland mr. A. van Galen, thans

procureur-generaal bij het provinciaal gerechtshof in Noordbrabant; tot procureur-generaal bij het provinciaal gerechtshof in Noordbrabant mr. P. J. A. M. de Willebois, thans advocaat-generaal bij het provinciaal gerechtshof in Gelderland; met bepaling, dat beide benoemden hunne nieuwe betrekkingen zullen aanvaarden op den 1sten November eerstkomende; 2o. tijdelijk met de functien van procureur-generaal bij het provinciaal gerechtshof in Gelderland en van directeur van politie in dat gewest belast mr. P. J. A. M. de Willebois, boven genoemd; 3o. benoemd, tot advocaat-generaal bij het provinciaal gerechtshof in Gelderland mr. J. F. Pringle, thans regter in de arrondissements-regtbank te Leyden.

Z. M. heeft aan den vice admiraal J. Enslie, voormalig Minister van Marine, een pensioen verleend van f 4000 's jaars.

De ontwerpen van wet, regelende de pensioenen bij de zee- en landmagt, zijn Zaterdag jl. door de Eerste Kamer der Staten-Generaal **verworpen** met 24 tegen 7 stemmen. Voor hebben gestemd de heeren: Martens van Sevenhoven, de Vos van Steenwijk, de Villers de Puté, Lotsy, d'Ablang van Gijsseburg, van Dam van Isselt en de Voorzitter, de heer Philipse. (De heer de Bruijn heeft niet voor, maar ook tegen gestemd.)

* Naar men verneemt, zal Z. M. de Koning tot den 23 dezer op het Loo verblijven.

* H. M. de Koningin heeft eergisteren avond de voorstelling in den Franschen schouwburg met H.D. tegenwoordigheid vereerd.

* Men verneemt, dat H. M. de Koningin tegen het einde dezer maand naar Duitschland zal vertrekken, ten einde aldaar H.B. vader den Koning van Wurtemberg te ontmoeten en daarna gedurende eenigen tijd de badplaats Ischl te bezoeken.

* H. M. de Koningin heeft gisteren middag voor de eerste maal op het paleis *het Huis ten Bosch*, het middagmaal gebruikt, dat door Z. D. H. den hertog van Saksen-Weimar en de dames en heeren, behoorende tot de koninklijke hofhouding, werd bijgewoond.

* Gedep. Staten van Zuidholland hebben aan Burg. en Weth. in de provincie een model gezonden: 1o. van eene lijst der in ieder gemeente aanwezige instellingen van welvlandigheid, bedoeld bij art. 3 der wet van den 28 Junij 1854 (*Staatsblad* no. 100); en 2o. van het verslag betreffende het onderzoek en de goedkeuring der begrotingen en rekeningen van instellingen van welvlandigheid, overeenkomstig art. 19 der wet van den 28 Junij 1854 (*Staatsblad* no. 100).

* Volgens bericht van den officier van justitie te Assen, is in den loop der maand Junij jl. aldaar ontvangen een gouden stuk, met het jaartal 1848, hetwelk ten fine van onderzoek aan het muntcollegie is opgezonden, en waaroentrent genoemd lichaam, in zijne zitting van 26 Junij jl. de uitspraak heeft gedaan, dat het is valsch, en vervaardigd in nabootsing eener echte Rijks-munt-specie.

* De Minister van Justitie heeft aan alle ambtenaren van Politie de volgende circulaire gerigt: Met herinnering aan de circulaire, dd. 17 Junij 1853, no. 71, (zie bladz. 263 van 1853), worden de ambtenaren van politie bij deze, ten vervoelge op de bekendmaking, voorkomende op bladz. 77 van 1854 verwatigd, dat een naderk van de bij de Erven F. Bohn, te Haarlem, uitgezevene Hollandsche vertaling van *G. D. Krummacher, Dagelijksch Manna voor Reizigers door de Woestijn*, vertaald door de schrijfster van *Te Laat*, met eene voorrede van Ds. J. P. Hasebroek, het licht heeft gezien bij den boekhandelaar J. B. Jura, Walstraat, Kaapstad, aan de Kaap de Goede Hoop, en mitsdien uitgenoodigd om den invoer en verkoop ook van dit boekwerk tegen te gaan.

Hetzelfde verzoek wordt herhaald ten opzichte van de navolgende in België uitgekomene nadrukken van bij dezelfde firma uitgezevene boekwerken; al de dichtwerken van N. Beets, behalve de Korenbloem en den Rijnvijfel, te weten: 1o. Een Paaschgezang, later opgenomen in de gedichten; 2o. Gedichten - 3o. Jose; 4o. Guij de Vlaming; 5o. A la van Holland; 6o. Gedichten van lord Byron; 7o. la Parisina en andere gedichten van lord Byron; 8o. Kuser; 9o. De Masquerade; 10. de Camera Obscura van Hildebrand; 11o. Bremer huisselijk geluk en huisselijk leed (de vertaling van H. F. Bohn); 12. Te Laat. Eene schets uit den tegenwoordigen tijd; 13. De vier Leesboekjes van Prinsen.

's Gravenhage, 5 Julij 1855 no. 113.

De Minister van Justitie.
D. DONKER CURTIUS

* Naar men verneemt, moet het voornemen bij de Regering bestaan, om na afloop der proefnemingen met de minié-geweren, en nadat die bij de regementen zullen zijn ingevoerd, aan een zeker getal manschappen bij elk der regementen die geweren uit te reiken. Aan die manschappen zal eene bijzondere uniform worden gegeven, bijna in dier voege, als in dier tijd de jagers van van Dam gekleed waren.

* Naar men verzekert zal het 4te regement dragonders, alhier in garnizoen, veranderd worden in dat van huzaren. Vroeger bestond dat regement grootendeels uit dat wapen.

* Den 3 Julij is op den huize *Brittenrust*, bij Alphen, overleden de heer Mr. G. C. Hagewan, oud-president van het Hoog-Geregtshof van Nederlandsch-Indië, in den ouderdom van bijna 65 jaren.

* De tentoonstelling van *Photographie* en *Heliographie*, van de vereeniging voor volksvlijt te Amsterdam, zal, in eene der zalen van de teeken-akademie op de Prin sessse gracht alhier, geopend worden op Donderdag, den 12den dezer, en slechts voor korten tijd geopend blijven.

* In deze residentie zijn aangekomen en aan het hôtél den *Ouden Doelen* afgestapt: August Evrard, van St. Jean, militair intendant, met familie; Paul A. Cap, van Parijs, met familie; A. Chevallier, van Brussel; John A. Post, van de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, met familie, en Benjamin Bayfield, van Londen, met familie.

* De heer Lightenvelt, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van het Nederl. hof bij dat van Frankrijk, wordt binnen eenige dagen in deze residentie verwacht.

De heer de Belmont, minister-resident van de vereenigde Staten van Noord-Amerika bij het Nederl. Hof, is uit Engeland in deze residentie teruggekeerd.

Bij den heer J. W. ten Hagen alhier is verschenen het eerste nummer van een *Guide des Voyageurs à La Haye et Scheveningue pendant la saison des bains*, dat voortaan drie maal 's weeks — des Dingsdag, Donderdags en Zaturdags — zal verschijnen.

De onderneming is allezius aanbevelingswaardig; want zij voorziet in eene behoefte, waaraan reeds lang in alle overige badplaatsen van het buitenland voldaan is. De *Guide* bevat, behalve aankondigingen van wege de commissie voor het Badhuis, opgaven van den waterstand, de namen der vreemdelingen, die te Scheveningen en te 's Hage logeren, opgave van de paleizen, monumenten en publieke gebouwen der residentie; de adressen der Ministers met opgave van den dag hunner audientiën en wie de secretarissen-generaal zijn; de adressen van de verschillende legatiën van buitenlandsche Mogendheden; een vergelijkende tabel van de waarden van verschillende munten met de onze; de tarieven van huur-rijtuigen, de vertrek-uren der Spoor-treinen; eindelijk advertentiën wegens publieke vermakelijkheden.

Deze korte opgave zal wel voldoende zijn, om het nuttige der onderneming aan te toonen; en aangezien, bij eene zeer nette uitvoering, de prijs uiterst matig gesteld is — f 2 voor 't geheele seizoen — twijfelen wij niet, of de *Guide* zal eene ruime ondersteuning genieten.

* Men houdt het in de residentie daarvoor, dat het ontwerp van wet tot afschaffing van den accijs op het gemaal, door de Eerste Kamer der Staten-Generaal, hoezeer met eene geringe meerderheid, zal worden aangenomen.

Het gerucht, in de *Arnhemse Courant* vermeld, dat de Minister van Binnenlandsche Zaken zijn ontslag nemen zou, indien het ontwerp van wet tot afschaffing van den accijs op het gemaal wordt aangenomen, is ten eenemale ongegrond.

Met zekerheid wordt gemeld, dat het plan bestaat, om hien kort de navolgende verandering in de kleeding der officieren van de Infanterie, daar te stellen:

Kleine tenue: wapenrok, bestaande uit eene korte jas met eene rei knopen en open kraag; in plaats van epauletten, fouragères.

Groot en gala tenue: rokken met geborduurde kraagen en opslagen, en gouden koppels.

Ook wordt er van gesproken, om de tirailleur kompagnien te vereenigen tot een tirailleur bataillon, bij elk regement één, waarover een luit. kolonel het kommando zal voeren; daarbij zouden de regementen grenadiers en jagers, ieder een afzonderlijk regement uitmaken.

Bij den Minister van Financien is ontvangen een bankbiljet van f 40, door een onbekende, onder het postmerk Schiedam, van den 6ten dezer, tot voldoening van aan het Rijk verschuldigde gelden ingezonden.

Door den gemeenteraad te Schiedam is met algemeene stemmen besloten voor den tijd van één jaar eene toelage te verstrekken aan den heer H. A. M. Roelants, ter tegemoetkoming in de kosten der uitgave van het verslag der handelingen van dien raad.

Te Delfshaven is een nieuw belastingstelsel ontworpen, waarbij behalve de opcenten bedoeld in de gemeentewet eene directe belasting op de huurwaarde der gebouwen in verband tot het aantal kinderen, alsmede eene belasting onder den naam van straat- kaai- of havengeld, wordt voorgesteld.

Het examen ter toelating als cadet bij de koninklijke academie voor de zee- en landmagt, is in het begin der vorige week afgelopen. Van de 140 geëxamineerde jongelingen, hebben 84 aan de vereischen beantwoord, waarvan er 4 zullen in aanmerking komen voor het vak van den scheepshouw, en 70 voor de landmagt, verdeeld over de verschillende wapens als volgt: 22 voor de infanterie, 8 voor de kavallerie, 25 voor de artillerie en 5 voor de genie hier te lande; 4 voor de infanterie, 2 voor de artillerie en 4 voor de genie in Oost-Indië. De overige aspiranten, die voldaan hebben ten getale van 10, kunnen voor het wapen of dienstvak, waarvoor zij admisse hadden verzocht, niet worden aangesteld. Vermits echter eerlang 15 adelborsten en 49 cadetten met bevordering de academie zullen verlaten, zoo zal het aantal kweekelingen bij den aanvang van het nieuwe studiejaar niet meer bedragen dan thans en alzoo tot 315 aangroeijen: een getal, dat nog nimmer deze inrigting bereikt heeft.

